

РЕШЕНИЕ

№ 21910

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2080** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба от Г. Д. Ч., с адрес [населено място] срещу Решение № 190 от 14.01.2025г., постановено по нахд № 17015/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 14-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К, № 7905968/07.08.2023г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Г. Д. Ч. е наложено административно наказание – глоба в размер на 50,00 лева, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат аргументи за отмяна на решението поради нарушение на материалния закон при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че представеният протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система е ненадлежно попълнен. Излагат се съображения, че снимковият материал не отразява заобикалящата пътна обстановка. В допълнение според касатора липсва удостоверяване на датата, часа и мястото на заснемане. Освен това се твърди несъответствие между двете представени снимки. По тези подробно мотивирани съображения, застъпени и в писмено становище от 29.05.2025г. се иска отмяна на решението, респективно отмяна на процесния Електронен фиш. Претендират се разноски за двете инстанции.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 190 от 14.01.2025г., постановено по нахд № 17015/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: на 07.08.2023 г. в 10:23 часа, по [улица]до № 50, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, в населено място, при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 Г. Д. Ч. е управлявала лек автомобил, марка/модел "Д. ДОКЕР", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството "ЧЕРНЕВ КЛИМА СЕРВИС" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със скорост на движение 68 км/ч, като по този начин е превишила разрешената скорост с 18 км/ч – нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш е бил връчен на законен представител на юридическото лице – собственик на автомобила. В законоустановения срок не е подадена декларация с правно основание чл.189, ал.5 от ЗДвП, поради което на основание чл.188, ал.2 от ЗДвП наказанието е наложено на лицето, управлявало автомобила.

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство или система, тип CORDON M2 № MD1197, което съгласно приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства (протокол от проверка и удостоверение за одобрен тип средство за измерване) съдът е приел, че е годно техническо средство за контрол на скоростта.

При така установената фактическа обстановка СРС е потвърдил ЕФ.

Оспореното решение е правилно.

Неоснователни са изложените в жалбата съображения за допуснати съществени неточности в протокола за използване на Автоматизирано техническо средство или система от 07.08.2023г. В същия са посочени, мястото на контрол, общото ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място и поставения пътен знак за ограничение В26. Отразено е, че режимът на измерване е „С“ - стационарен и посоката на задействане е „П“ - приближаващ. Не е посочен режим на измерване "в движение - Д", поради което твърдението на касатора, че съществува съмнение в какъв режим е използвано устройството, е напълно неоснователно. Посоченото в протокола място на измерване съответства на мястото на нарушението посочено в ЕФ и в снимката към ЕФ.

Не се споделят и възраженията на касатора, че снимката към ЕФ е негодна. От снимковия материал достатъчно ясно се вижда номерът на автомобила, който се разчита от АТС, което е достатъчно основание за ангажиране на отговорността на касатора. Направеното възражение относно възможността в близък обсег до заснетия автомобил да се намират и други превозни средства, чиято скорост би могла да повлияе на отчитането на скоростта, също е неоснователно. Техническото средство, с което е заснето нарушението, засича с насочващ лазер върху номера на

автомобила скоростта на същия, поради което е без значение дали има части от други автомобили върху статичното изображение. Снимката към ЕФ съдържа данни за мястото, датата и часа на извършеното нарушение и идентификационният номер на уреда. Втората снимка, приложена в делото на СРС показва мястото, на което е поставено автоматизираното техническо средство, а третата касае мястото, на което е извършено нарушението. Поради различния характер на информацията, която предоставя всяка от снимките не може да се установи противоречие в данните. От друга страна и без информацията от втората и третата снимка нарушението се доказва напълно с първата снимка.

ЕФ е издаден в утвърдената писмена форма и съдържа всички необходими реквизити. Нарушението е описано като са посочени стойностите на разрешената, установената и превишената скорост на движение. Посочена е и правната квалификация на нарушението, поради което правото на защита на наказаното лице не е нарушено.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, а ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 190 от 14.01.2025г., постановено по нахд № 17015/2024г. по описа на Софийски районен съд, 14-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.